

Księga Przysłów

Rozdział 19

1. Lepszy biedny, co postępuje w swej prostocie niż taki, co ma przewrotne usta i jest głupcem. 2. Bezrozumnej duszy jest niedobrze; a kto jest rączych nóg – chybi celu. 3. Głupota człowieka skrzywia jego drogę, a jego serce narzeka na WIEKUISTEGO. 4. Bogactwo przysparza coraz więcej przyjaciół; a od ubogiego odłącza się i jego towarzysz. 5. Fałszywy świadek nie ujdzie bezkarnie; nie ocali się ten, co wygłasza kłamstwa. 6. Wielu głaszcze oblicze hojnego i każdy jest przyjacielem szczodrobliwego męża. 7. Wszyscy, nawet bracia ubogiego go nienawidzą; o ileż bardziej usuwają się od niego jego towarzysze. A on goni za ich przyrzeczeniami, ale ich nie ma. 8. Swoje życie miłuje ten, co nabiera rozumu; a kto zachowuje rozwagę, ten znajdzie szczęście. 9. Fałszywy świadek nie ujdzie bezkarnie; a kto wygłasza kłamstwa – zginie. 10. Głupcowi nie przystoi rozkoszne życie; a tym mniej niewolnikom rządzić panami. 11. Rozum człowieka hamuje jego porywczność i jest dla niego chwałą, kiedy przebaczy uchybienie. 12. Gniew króla jest jak ryk lwa, a jego łaska jak rosa na roślinności. 13. Nieszczęściem dla ojca jest głupi syn, a swarliwość kobiety jak stale ciekąca rynna. 14. Dom i mienie jest spuścizną po ojcach; a darem WIEKUISTEGO jest rozumna żona. 15. Lenistwo pograża w głęboki sen, więc dusza gnuśnego musi łaknąć. 16. Kto zachowuje przykazanie – zachowuje swe życie; a kto nie zwraca uwagi na swoje drogi – zginie. 17. Kto się lituje nad biednym – pożyczka WIEKUITEMU; On mu wynagrodzi jego zasługę. 18. Karć syna dopóki jeszcze nadzieja, i nie zwracaj uwagi na jego krzyki. 19. Kto się unosi gniewem – musi odpuścić karę; bo zamiast ocalić, uczynisz go jeszcze gorszym. 20. Słuchaj rady i przyjmuj napomnienie, abyś w swojej przyszłości nabrał mądrości. 21. Liczne są zamysły w sercu człowieka – ale postanowienie WIEKUISTEGO, tylko ono się utrzyma. 22. Rozkoszą człowieka jest miłość, którą świadczy; lepszy ubogi człowiek niż kłamliwy. 23. Bojaźń przed WIEKUISTYM prowadzi do życia; kto ją posiada – spocznie syty i nie będzie nawiedzony przez nieszczęście. 24. Gdy leniwy włoży rękę do misy – nawet wtedy nie poprowadzi jej do ust. 25. Kiedy uderzysz szydercę – prostak nabierze rozumu; a gdy przyganisz rozsądnemu – on pojmie, co należy wiedzieć. 26. Kto ograbia ojca oraz wypędza matkę – jest synem, który hańbi oraz przynosi wstyd. 27. Mój synu, nie słuchaj takich nauk, które chcą odwieść od rozumnych przestróg. 28. Nikczemny świadek urąga sprawiedliwości, a usta niegodziwych chciwie pochłaniają złość. 29. Kary są przygotowane dla szyderców, a razy na grzbiet kpiarzy.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012